

Sygn. akt IX U 163/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania F. W. (F. W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania F. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19 grudnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony F. W. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia(...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 163/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 grudnia 2016r. organ rentowy, na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu F. W. (W.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250% oraz nie jest wyższy od aktualnie obliczonego – 298,73%. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw wyniósł 193,14%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że się z nią nie zgadza.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał nadto w uzasadnieniu decyzji, że za okresy zatrudnienia, za które ubezpieczony nie udokumentował wysokości zarobków, do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, organ rentowy przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 września 1989r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 1/1989r. do 12/1989, wyniósł 298,73% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 29.12.1989r.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art.110a przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 30.06.2016r. z (...) S.A. z wykazanymi zarobkami ubezpieczonego za lata 1980 – 1989.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK „(...)” w W. od 1 sierpnia 1962r. do 29 grudnia 1989r. kolejno na stanowiskach: od 01.08.1962r. do 30.11.1962r. i od 1.11.1964r. do 30.06.1966r. – stażysty pod ziemią, od 1.12.1962r. do 31.10.1964r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, od 1.07.1966r. do 31.07.1969r. – nadgórnika oddziału górniczego pod ziemią i od 1.08.1969r. do 29.12.1989r. – starszego zmianowego oddziału górniczego pod ziemią.

Ubezpieczony jako stażysta pod ziemią pracował na oddziałach wydobywczych, czyli na ścianach. Miał stawkę miesięczną 1300 zł. Na stażu nie dostawał żadnego dodatkowego wynagrodzenia.

Gdy ubezpieczony został nagórnikiem, wówczas miał stawkę miesięczną - stałą kwotę wynagrodzenia, plus premia uznaniowa, w zależności od wydobycia. Nie otrzymywał żadnych dodatków funkcyjnych do tego stanowiska. Miał natomiast dodatek nocny i za drugą zmianę. Pracował na wszystkie zmiany, a także w niedziele – 2-3 w miesiącu.

Następnie ubezpieczony został sztygarem i wówczas miał wyższą stawkę miesięczną. Otrzymywał także premię uznaniową. Miał dodatek funkcyjny. Pracował na wszystkie zmiany, także 2-3 niedziele w miesiącu. Dostawał poza tym wszystkie świadczenia, które przysługiwały w tym okresie górnikom, w oparciu o obowiązujące wówczas przepisy. Otrzymywał deputat węglowy w ilości 5 ton rocznie wydawany w naturze. Ożenił się w 1976r. Nie było na tej kopalni dodatków gazowych ani metanowych. Ubezpieczony był członkiem drużyny ratowniczej tylko przez rok, ale z uwagi na zachorowanie na żółtaczkę został wyeliminowany z ratownictwa górniczego.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 11 maja 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:08:29-00:24:28)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1970 – 1989, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za przepracowane niedziele oraz dodatek funkcyjny.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat, po odtworzeniu zarobków z lat 1966-1979 jest wyższy niż 250% i wynosi 295,81%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych K. S., k. 26-34verte a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Organ rentowy zaskarżoną decyzją z 19.12.2016r. odmówił takiego przeliczenia, bo nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury górniczej nie przekroczył 250% w sytuacji, gdy ubezpieczony nie wykazał zarobków za okres od 1962r. do 1979r.

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1966-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę oraz wynagrodzenie za niedziele.

Wskazać należy, iż w ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego w zakresie uwzględnienia dodatku za pracę w nocy, za II zmianę czy za niedziele nie są zasadne, gdy powszechną wiedzą jest, iż faktycznie praca w górnictwie była pracą zmianową, jak również praca wykonywana była średnio 2 niedziele w miesiącu. Także zastrzeżenia organu rentowego w zakresie uwzględnienia zwiększenia wynagrodzenia z tytułu Karty Górnika są w ocenie Sądu bezzasadne, gdyż z dokumentacji osobowej ubezpieczonego nie wynika, by ubezpieczony nie przepracował efektywnie wszystkich dni w miesiącu.

Niewątpliwie jednak, nawet gdyby zgłoszone przez organ rentowy były zasadne, to i tak wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony przez biegłego, po odjęciu spornych składników, przekroczy 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 listopada 2016r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR. del Renata Stańczak